

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročinno in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških alicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 94.

V Ljubljani, v torek 25. aprila 1893.

Letnik XXI.

Deželni zbor kranjski

Imel je danes ob 10. uri dopoldne svojo sedmo sejo, kateri je predsedoval deželni glavar Detela. V imenu vlade sta se udeleževala dvorni svetnik baron Hein in vladni komisar pl. Laschan.

Prečital in potrdil se je zapisnik zadnje seje ter odsekoma razdelile na novo došle vloge. Najvažnejša mej njimi bilo je pismo bivšega deželnega predsednika gosp. barona Winklerja, ki ga je prečital gosp. deželni glavar in se glasi: „Preblagorodni gosp. deželni glavar! Cenjeni Vaš dopis z dne 21. aprila 1893. l., št. 38., s katerim ste mi naznanili, kako dobrohotno je visoki deželni zastop vojvodine Kranjske v svoji seji dne 20. t. m., in to, kakor sem izvedel, po prijaznem Vašem navetu blagovolil soditi o mojem delovanju kot bivši deželni predsednik na Kranjskem, me je jako razveselilo.

Za to iskavo priznanje od tako odlične strani me veže prijetna dolžnost, izreči pristožno zahvalo. Če se mi je posrečilo kakor-koli koristiti deželi Kranjski, bilo je to le skromno prizadevanje skrbnega uradnika, kateri kot zvest služabnik presvetlega cesarja radovoljno izpolnjuje svojo dolžnost. (Nemški nadaljujoč:) Dovelj mi je povoda, da gojim najtoplejše simpatije za deželo Kranjsko: še vedno sem član stolnega mesta Ljubljane in častni član mnogih mest, trgov in kmetijskih občin na Kranjskem ter gojim čute udane hvaležnosti za tolike izkaze zupanja in naklonjenosti prebivalstva. Iskreno želim, da bi visoki deželni zbor, s katerim sem imel čast v trinajstih zasedanjih prijazno občevati, imel vedno najboljše uspehe — na blagor Kranjske in njenih lojalnih in vrlo domoljubnih prebivalcev. (Končujoč slovenski:) Sprejmite, preblagorodni gosp. deželni

glavar, tudi pri tej priliki zagotovilo mojega posebnega spoštovanja.

V Gorici, dne 23. aprila 1893.

Andrej baron Winkler.

e. kr. dež. predsednik v p.

Potem je bilo poročilo dež. odbora glede nakupa prirodoslovne zbirke g. Robiča, farnega oskrbnika na Šenturški gori pri Cerkljah, za deželni muzej v prvem branju v pretres izročeno finančnemu odseku. Ta zbirka ima tri oddelke, izmed katerih obsegajo:

I. živalski: a) hroščev 6000 vrst (3000 domačih), b) ravnokrilcev 85 vrst, domačih, c) polžev in školjk 2000 vrst, domačih, d) mikroskopičnih pripravkov (večinoma polževih jezikov) 7 škatlic, e) ogrodij 44 komadov, f) prazgodovinskega medveda glavo.

II. rastlinski: a) glivic 3780 vrst, domačih, b) alg 108 vrst, jadranskega morja in domačih, c) lišajev 250 vrst, domačih, d) mahov 790 vrst (360 domačih), e) praprotnja 90 vrst, domačih.

III. oddelek okamenin: 420 komadov.

Profesor Voss priporočal je samo nakup I. a) hroščev in I. b) ravnokrilcev pa II. rastlinske zbirke brez izjeme ter je vse cenil na 764 gld., profesor Hubad v Ljubljani in naravoslovec V. Dolenec, demonstrator petrografičnega zavoda na Dunaju, cenila sta celo zbirko na 2777 gld. in priporočala njen nakup. Deželni odbor je za njo ponudil 1500 gld.

Na dotično obvestilo odgovoril je župnik Robič z dopisom z dne 12. januarja 1893. leta, da je pripravljen prodati svojo zbirko v celoti deželnemu muzeju, osiroma deželi Kranjski za 1500 gld., katere je splaćati v letnih obrokih po 200 gld. s 4% obrestmi. Na to je deželni odbor župniku Robiču naznanil, da njegovo ponudbo sprejme pod pogojem, da temu pritrdi visoki deželni zbor.

Potem je poročal poslanec Klun o podporah za šolske zgradbe in omenjal, da so načrti, ki jih gospodske delajo za nove šolske stavbe, veliko predragi in v nobeni razmeri z ubožtvom nekaterih občin, da si leto za leto v deželnem zboru priporoča, da naj bodo v tem oziru skromni in varčni. V Kočevju je novo šolsko poslopje za štiritrazredno deško in trirazredno dekliško šolo proračunjeno na 49.538 gld., v Šmihelu pri Novem Mestu dvorazrednica na 16.307 gld., v Grahovem na 11.000 gld., na Breznici na 11.166 gld., v Mošnjah na 11.000 gld., v Igavasi na 9500 gld. itd.

Pri splošnji razpravi govoril je obširneje in jako zanimivo g. poslanec Pfeifer. Povdarjal je, da bi se stroški za šolske stavbe jako zmanjšali, ako bi se vpeljal poldnevni poduk. Tudi bi otroci, ki imajo daleč v šolo, med poldnem ne postopali in stradali, čakajoč popoldanskega pouka. Govor objavimo prihodnjič.

Poročevalec Klun mu je odgovarjal, da se s tem vprašanjem bavijo školniki po drugih deželah, kjer se pogosto nahaja poldnevni poduk. Pri nas se zdaj šole razširjajo, ne ve se pa, kako dolgo bode to trajalo; kadar nam začne voda v grlo teči in se bodo narastli stroški za šole tako, da jih dežela ne bode mogla več zmagovati, bomo morali tudi pri nas krčiti šole in vpeljati poldnevni poduk. Ali neka druga reč je govorniku na srejo; prej je za šolske stavbe dajala hranilnica po 6000 gld. na leto, ki jih je pa odrekla, ko se je ustanovila šola nemškega „Schulvereina“. Zeleti bi bilo, da bi hranilnica pri svojih ogromnih dohodkih zopet v svoj proračun sprejela to podporo.

Podpor je bilo dovoljenih 6000 gld., od katerih dobé:

1. Kočevje (prvi obrok) . . . . . 1000 gld.
2. Predvor . . . . . 300 .

LISTEK

IV. Na studencu.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novoselo.

(Dalje.)

On vzdigne nategačo nad glavo, udari ž njo ob tla, razbije jo in začne se smejati. Tudi Velinka se je smejala:

„Zakaj, dragi? Kaj ti je naredil Vilin?“

„Ej, rad bi vzel Anoko!“

„Pa? Naj jo vzame!“

„Ej, sli jaz ne dam!“

On poskoči malo naprej in hoče vstati, ali plečam je bilo čisto milo sosedstvo svačkovo, in one se nehoté povrnejo v svoj prejšnji položaj poleg sodéka.

Velinka se je davila od smeha:

„A kaj, dragi? Ali jo bodeš ti vzel?“

„Jaz, da!“

Ali ko to izgovori, zasrami se, obrne se od kadi, začne jokati in skozi jok govoriti.

Velinka se je vedno bolj sladko smejala:

„O joj, siromak! Vesaj jo bodeš vzel, dragi, ne boj se! Jaz bom nočoj govorila z očetom, a oče s strina, a strina bo že z dedcem naredila, kako morabit. Hajd, bom te odpeljala v sobo, da te ne vidi dedec takega! Pojdi spat! Ne boj se — zasnubili bodemo tebi deklico . . . pa sko bečeš tudi Anoko!“

„Hočem, pri Bogu!“

In snaha zgornje strani hiše odpelja pijanega šurjaka po mraku do postelje. Pokrije ga z gunjem in odide v kuhinjo, praviti jetrvam, kaj se je prigodilo.

Ali razveselila se ni nobena tega glasú. Smejale so se reš, ali jim smeh ne gre od srca.

„Ni ona za našo hišo!“

„Koketa!“

„Da bi samo to bilo, ali je razvajena, da te Bog obvari!“

„Vse nas bi sprla!“

Matija Dženadič je jako star mož. Na čelu mu se vidi znamenje od rane, katero je dobil v Hajduk-Veljkovem klanecu. Razven njegove družine zove ga cela vas: „Dedec“. Zena mu je že zdavnej umrla v begu pred sovražnikom. Od starejšega brata ostala mu je snaha, katera zdaj ž njim deli starešinstvo, — ime jej je Radojka.

Ona sedi pri mizi, dedcu na česni, in v hiši se nič važnega ne započne, dokler ona ne dá svojega glasú, ali jo vsaj dedec ne povpraša. Ona dobro razume svoj položaj, in ga ne zlorabi. N. pr. vpraša: Kaj praviš, snaha, za Maričičev gaj? — Bi ga vzeli? — Kako boš ti naredil, brate? Ti si možka glava!

Ona ljubi dedcu roko, a vsi drugi, kar drugače ni običaj v naši vasi, ženske in moški ljubijo njej roko.

Za Matijo in Radojko je še član hišnega sveta najstarejši sin dedcov, Blagoj, oče Arsenov. Mimo njih trojice se v hiši nihče več ne vpraša, ampak vsi slepo slušajo.

Ako je Matija odnesel davek, Radojka odišla v cerkev, a Blagoj polagat živini, — v hiši je, kakor v šoli, iz katere je učitelj izišel. Vse je složno, veselo in prijazno, in vsak gleda, da se pri tej priliki pošteno našali ali nasmeje. Kakor se pa kateri od njih trojice pokaže na vratih, nastane takoj red, resnost in poslušnost. Njih troje se včasih nalašč skrije, da se deca razveselijo in može brez brige nakadijo tobaka.

Dedec je bil . . . je bil . . . kako bi vam rekel? Veste: star mož, celo dete! Raztogoti se včasih za najmanjšo stvar, zmerja, psuje, grdi, pa bogme hoče tudi udariti.

A včasih je zopet mehak kakor bombaž, ljubka samo deco, daje jim po groš, in za nič se razjoka.

N. pr. pravi:

„Glej, ostal sem kakor suho drevo v planini!“

Pa še bolj joka.

Mladost, — nespamet, starost, — slabost!

V jutro po pijanstvu Arsenovem pride Blagoj k Radojki, čisto resnega lica:

„Strina! Ta naš Arsen, odpusti mi, priljubil si je ono Burmazovičovo zijalko.“

„Arsen? To je oni, katerega smo letos naredili mladeniča?“

„Ta!“

3. Kovor	200 gld.
4. Sent Lenart	400 "
5. Predaslje	300 "
6. Reteče	300 "
7. Grahovo	400 "
8. Igavas	300 "
9. Zasp	200 "
10. Breznica	300 "
11. Lesce	200 "
12. Mošnje	400 "
13. Rateče	200 "
14. Smihel pri Novemestu	700 "
15. Sv. Trojica	100 "
16. Homec	100 "
17. Dol	100 "
18. Šmartno	100 "
19. Badence	100 "
20. Tribuče	100 "
21. Golo	200 "

Skupaj . . . . . 6000 gld.

Deželni šolski svet je priporočal tudi še šoli v Čepļjah in Zagozdca, ali ker Čepļjani sami še niso dali ne krajcarja, pač pa prejeli že 1300 gld. podpore, se jim letos ni dovolil noben znesek; ravno tako se niso ozirali na Zagozdec, ker je dobil tudi že 1100 gld. podpore, in se je začelo misliti, da bi se tam ne napravljala lastna šola, ampak združila s čepļjansko.

Dalje so bile dovoljene naslednje podpore: Gimnazijskemu ravnateljstvu v Kočevju za ubožne dijake 100 gld., društvu „Pravnik“ za slovensko pravno terminologijo 400 gld., „Narodni šoli“ 200 gld., „prosti omizni ustanovi“ na c. k. visoki tehnični šoli v Gradcu 30 gld., podpornemu društvu za medicince na Dunaju 30 gld., Kranjsko-primorskemu gozdarskemu društvu 100 gld., za društvo „mensa academica“ na Dunaju enkrat za vselej 100 gld., prednici šolskih sester Notre Dame v Trnovem za poučevanje ženskih ročnih delih 150 gld.; prošnja Kranjskega šolskega sveta v Petrovici za ograjo šolskega vrta, dalje Alojzija Repiča, akademika na Dunaju, za podporo, županstva v Prevojšah za priredbo bolnišnice za silo in Gregorja Povha s Klenika na Notranjskem za podporo vsled vremenskih nezgod so bile izročene deželnemu odboru v rešitev.

Miloščine so se na tri leta podaljšale: učiteljski vdovi Kokalj Matildi letnih 100 gld., Zitko Frančiški, vdovi deželnega vratarja 30 gld., učiteljski siroti Adamič Ani 60 gld., učiteljski siroti Stupar Jovani letnih 60 gld. (10 gld. več, kakor dozda). Na novo se je dovolila miloščina letnih 60 gld. učiteljski siroti Vrančič Jovani za tri leta. Prošnja učiteljskega katoliškega seminarja na Dunaju in umirovljenega odgonskega sprevodnika Janeza Schifferja za zvišanje miloščine ste bili odklonjeni.

Poročilo o troških za stražo pri živinskih kužnih boleznih je odpadlo, ker reč še ni rešena v upravnem odseku. Zakon o zagradbi hudournika Pišence pri Kranjski gori se sprejme; troški so pro-

računjeni na 18.000 gld.; država prevzame 9000 gld., udeleženi 8600 gld., druge pa štela.

Poslanec Povše v imenu upravnega odseka poroča o trtni uši na Kranjskem. Poročilo objavimo prihodnjé.

Poslanec Kavčič poroča o prošnji županstva v Cerknici za ustanovitev samostalnega cestnega skladovnega okraja za sodni okraj cerkniški ter v imenu upravnega odseka nasvetuje:

Visoki deželni zbor naj sklene:

1. Sedanji cestni skladovni okraj logaški se razdeli v dva, katerih eden bode obsegal selsko občino Cirknico, drugi pa ostale selske občine sedanjega cestnega skladovnega okraja logaškega.

Ta dva cestna skladovna okraja začneta delovati s 1. januarjem 1894.

2. Deželnemu odboru se naroča, za izvršitev tega sklepa potrebno ukreniti. (Sprejeto.)

Prošnja vasij Sv. Vida za izločitev iz bloške občine in ustanovitev občine Sv. Vid se izroča deželnemu odboru, da v prihodnjem zasedanju predloži dotični zakon.

Poslanec Povše poroča o prošnji vaščanov iz Gor. Kašlja in Zavoglja za vravnavo Ljubljaniče nad mostom v Gor. Kašlju. Iz prošnje je razvideti, da preti velika nevarnost ne le zemljiščem na desnem bregu Ljubljaniče, ampak tudi ondotnemu mostu, katerega so vaščani zgradili z velikimi denarnimi žrtvami poleg mnogega dela in vožnje. Most je 80 m dolg in veže vasi poljske občine in sploh Posavja z vasi dobrunjske občine. Ker je Ljubljaniča pod Zavogljem izpodjedla v dolgi črti mnogo sveta, bati se je, da bode reka vzela nov tok in bi kašelski most ostal na suhem. Ker voda izpodjeda in odnaša jako dobro in plodno polje, ter tako posestnikom dela veliko škodo, treba je nemudoma potrebno ukreniti, da se udiranje desnega brega ustavi in tako zabrani sicer neizogibna katastrofa kašelskega mostu.

V to dovoljuje si upravni odsek nasvetovati:

„Vis. deželni zbor naj sklene:

Prošnja vaščanov iz Gor. Kašlja izroči se deželnemu odboru z naročilom, da takoj odpošlje deželnega tehnika na lice kraja, da vse razmere preišče in izdela dotični načrt za izvršitev obrambnega dela. Ob enem naj se doženejo dogovori za prispevek države iz melioracijskega zaklada in za prispevek interesentov ne le zemljiščnih, ampak tudi vaščanov gornje-kašelskih, ter da vse potrebno ukrene, da se v slučaju neizogibnega odloga takoj izvrše provizorne obrambe na najnevarnejšem mestu obrežja. Natančni načrt naj se v prihodnjem jesenskem zasedanju predloži deželnemu zboru v rešitev.“

Prihodnja seja bo v petek, 28. t. m., ob 10. uri dopoldne.

Tržaške razmere.

Iz Trsta, 10. aprila.

(Konec.)

Tako se je v seji mestnega zbora dne 24. novembra 1892 najzlobneje napadala slovenska duhovščina, v tem ko je hrupno pritrdjevalo občinstvo na galeriji in vsi mestni svetovalci najraznejših strank. Bila sta sicer dva občinska svetovalca, ki sta se uprla besedam gosp. Spadonija in tovarišev. Toda stvar je za slovensko duhovščino prevažna, da ne bi je na tem mestu omenjali. V čni seji se je reklo med drugim, da se okoličanska duhovščina ali jeden del duhovščine živahno udeležuje protitalijanske agitacije, da propoveduje z lece vojno proti občinskim šolskim zavodom, da seje sovraštvu in neslogu in da je zavoljo svoje nedostatne vzgoje nezmožna, da bi dobro vplivala na prebivalstvo. Ako pomislimo sedaj da niso povedali gospodje nikakih razlogov, s katerimi bi vsaj na videz podprli svoje trditve, moramo priznati, da so nasprotniki zopet enkrat obrekovali in ščuvali le z namenom, da bi izgubila duhovščina spoštovanje pri onemalo prebivalcih, ki so ji bili doslej zvesti, da bi bila nezmožna še dalje imeti kako vlogo v življenju ljudstva.

Duhovščina ne le tega ni zakrivila, česar jo dolže, marveč marsikaj opustila, kar bi bila jedva smela po svojih duhovnih dolžnostih. Ali jih morda ne zanemarija, ako mirno gleda, kako se steka slovenska mladina v italijanskih šolah, da ondi čisto v tujem jeziku prejema prvi pouk v najpotrebnejših učnih predmetih? Saj je vendar namen šole v prvi vrsti pravno-verska vzgoja mladine, vera, njena najplemenitejša podlaga. Kako pa naj se poklada te-

melj, kako naj se dosaga namen šole, ako mora govoriti učitelj otrokom v jeziku, katerega neumejo? Zato je dolžnost vsakega duhovca, v tujem duhovnijski se tako osnovano šole, na to paziti, da stariši ne podpirajo učnega reda, ki uporablja šolsko dolžnost otrok v namenu, ki niso v nobeni zvezi s pravim namenom šole. Te svoje dolžnosti okoličanska duhovščina ni izpolnjevala, in sicer le zaradi ljubeznivega srca. Njena prijaznost ji slabo vračajo. Spadoni in tovariši jo strastneje napadajo kakor kdaj; kar pa oni trde v zavesti, da je neresnično in neopravičeno, raznašajo tisoče v velik kvar duhu ljudstva. Skupno s temi nespravljivimi našim nasprotniki postopa mestna gosposka, ko bi morala poravnati stroške za cerkvene potrebe, dolžna poplačila z ničevih razlogov odreka, ali pa navezuje na take pogoje, ki jasno kažejo, kaj je njen pravi namen. Tudi potem bi bilo odveč naštevati take istinite slučaje, ako bi ne pričale že o tem pritožbe pri predstitem škofijskem ordinarijatu. Zakaj italijansko-narodno časnikarstvo z izrednim veseljem prinaša v javnost take izjave narodnega sovraštvu kot čine, radi katerih mestne gosposke ni mogoče dovolj slaviti.

Iz tega je razvidno, da nimajo udano podpisani neprav, ako trde, da je vedno žalostnejše stanje, v katero so spravili nasprotniki slovensko duhovščino in njih duhovnemu vodstvu izročeno ljudstvo. Res, skrajna sila je, da se brani. Nikdo se ne bi torej mogel čuditi, ako bi se sedaj brezobzirno postavili v obrambo svojih interesov. Tembolj jej je to dolžnost, ker so časi vedno resnejši. Povsod se upirajo sovražniki družbenega reda, da bi izpodkopali njegovi glavni opori: cerkveno in državno veljavo. Le tedaj bodo brezvspešni njih pogubni nauki, ako gojimo ljubezen do Boga in ljudij. Ako se pa le nedostatno vtisne ta ljubezen v srce otroka, izgubi mož vsako zaslombo v boju za življenje in propade v izkušnjavah proti veri in domoljubju.

Vaša ekscelencia! Tako misli in čuti slovenska duhovščina tržaška in okoličanska, ko se neprestano godé krivice njej in slovenskemu ljudstvu. Odkritosrčno so udano podpisani izpovedali svoje mišljenje, ker želé, da ne bi se mislilo na odločilnem mestu, češ, da se ne zmenijo za opisano počenjanje. Hkrati pa ponižno prosijo, naj Vaša ekscelencia najblagostnejše vpliva na to, da preneha nesrečno hujskanje in da slovenska duhovščina v najodličnejšem zastopstvu tržaškega meščanstva v bodoče ne bo izpostavljena tako sramotnemu obrekoivanju, kakor se je to že pogosto zgodilo in nazadnje v seji dne 24. novembra 1892, ne da bi se bilo najodločnejše zavrnilo z odločilnega mesta onih, ki so sumničili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. aprila.

Razpor mej češkimi Nemci se ne bode dal poravnati. Liberalci bi sicer radi še nemške nacionalce obdržali v klubu, ali dr. Jantscha vendar nočejo žrtvovati jim na ljubo, ker bi potem na severnem Češkem se nikdo dosti ne maral poganjati za liberalce, misleč si, pri kakih ugodni priliki nas pa pusté na cedlu. Dr. Jantscha so liberalci pregovorili, da je oddal izjavo, da protestujoč proti volilni pravici bivšega liberškega župana in podžupana nikakor ni dvomil na njihju poštenje, temveč je le porabil svojo pravico. S to izjavo pa nemški nacionalci niso zadovoljni. Njih listi pišejo, da prav sedaj ne morejo nemški nacionalci ostati v klubu, ko se je pokazalo, da je klubu denuncijant ljubši, nego nemško-narodni zastopniki. Razpor je torej dovršen in iz praške kazine se ne bodo več vodili vsi Nemci. Nemški nacionalci pa ne ostanejo pri tem, temveč začno agitacijo proti liberalcem, po vseh nemških okrajih. Tudi v deželnem zboru ne bodo mogli dolgo složno delovati Nemci, in to bi si lahko Čehi izkoristili, da so jedini.

Hrvatski poslanci v ogerskem državnem zboru. Hrvatski državni poslanci so le redkokdaj v Budimpešti. Zberó se le, kadar jih vlada potrebuje. Zaradi tega jih nekateri imenujejo državne študente, ker zastoj dobivajo plačo. Tako postopanje pa nikakor ni v interesu Hrvatske. Večkrat pridejo v državnem zboru za Hrvatsko važne stvari na vrsto, pa ni nobenega njenih zastopnikov v Budimpešti. Zadnji čas so imeli hrvatski poslanci posvetovanje in so sklenili, da bi jih vsaj deset vedno bilo v Budimpešti, kadar državni zbor zboruje. Želeti bi bilo, da se to uresniči. Da pa tako malomarno opravljajo svoj posel, prihaja odtod, da Hr-

„Praviš, ono Burmazovičevo zijalko?“

„Da!“

„Anoko?“

„Njo!“

„Ni ona za našo hišo!“

„Tudi jaz pravim, da ni! Ali on, odpusti mi, čisto je nor na njo. Povedala mi je Velinka, da je sinoči nekaj grdega storil.“

„Kaj to?“

„Ne, prosim te, povedati dedu!“

„Bog obvari!“

„Velinka pravi, da se je napil, pa je zmerjal in grozil se, da bo Vilina Maričiča ubil; ker on, véš, . . . hodi tam okoli hiše.“

„Glej!“

Strina se zamisli. Naposled reče:

„Jaz že povém dedcu; videla bodem, kaj on poreče!“

„Ne, prosim te, povedati onega!“

„Bog s teboj!“

Ko je Radojka potem vse povedala dedcu, on se zamisli. Naposled zmigne z obrvmi:

„Véš, snaha, vse je tako! Jaz sem čul od starih ljudij, da ni vredno deci kvariti posla. Pri nas je, hvala Bogu, velika družina. Mislim, da nas je okoli osemdeset.“

„Je, pri Bogu, še več!“

„Je, hvala Bogu! Pa mogoče se bode ona jedna obrnila po drugi deci!“

„Daj Bog!“

(Dalje sledi.)

vatje smejo biti v državnem zboru le tedaj, kadar se obravnavajo stvari, katere so skupne Ogerski in Hrvatski. Take pa morajo čakati, kdaj pride kaka stvar na vrsto, ki se tiče tudi Hrvatske. Ker Madžari Hrvatov ne silijo v odseke, morajo včasih po cele tedne čakati, predno se povabijo k zborovanju, in marsikateremu se zdi ugodnejše doma, nego pa brez dela dolgočasiti se v Budimpešti.

Dve interpelaciji v ogerski zbornici poslancev. Ogrji so jako občutljivi za vse, kar je količkaj v zvezi z ogerskim državnim pravom ali kar spominja na skupnost Ogerske z Avstrijo. V soboto je v zbornici interpeloval Koloman Thaly, zakaj so se na ogerskih prodajalnicah avstrijske loterije razobesili nezakoniti plakati, kateri imajo dvoglavega orla z ogerskim grbom. Avstrijska oblastva, od katerih izhaja loterijsko podjetje, nimajo pravico, rabiti ogerskega grba. Thaly je pozval ministerskega predsednika, naj proti temu kaj stori. — Ugron je pa interpeloval nenavzočega ministra deželne brambe, barona Fejervary-ja, kako da se učencem kološke trgovske akademije ne priznava pravica za jednoletno prostovoljno službovanje. — To interpelacijo je pa Ugron stavil le zaradi tega, da je utemeljujoč jo mogel napadati ministra, ki ga ni v zbornici, temveč komanduje na dunajskem vežbališču Schmelzu. To ne gre, da ogerski minister opravlja kako službo v avstrijski vojski. Ogerski minister se ne sme podrediti nobenemu drugemu ministru. Nikakor ne gre, da se ogerski minister udeležuje take parade. Zato naj se Fejervary odloči, hoče li biti avstrijski feldcajmajster ali pa ogerski minister.

Bolgarija in Turčija. Bolgarski knez je sedaj odpotoval v Carigrad, kjer ga vsprejme tudi sultan. Če se to zgodi, bode to velik uspeh bolgarske politike, ker bode nekak dokaz, da ga Turčija priznava kot kneza bolgarskega. Že lani se je govorilo o tem, da sultan vsprejme kneza, ali je ruska diplomacija preprečila ta vsprejem. Sicer je pa za Bolgare že to veselo znamenje, da je k poroki kneževi čestital tudi sultan, kar pač dokazuje, da se Turkom ne zdi potrebno več, ozirati se na Rusijo. V Sofijo povrne se knez sredi maja. Poprej bode pa še veliko sobranje premenilo ustavo tako, da se bodo kneževi otroci mogli odgajati v katoliški veri. Da vlada v velikem sobranju za tako premembo ustave dobi večino, ni več dvomiti, ker se opozicija niti ne upa postaviti svojih kandidatov. Sicer pa zmerna opozicija, kateri vodja je Radoslavov, ni nasprotna knezu. Naiglavnejši nasprotniki sedanje vlade in kneza so itak v inozemstvu.

Irska avtonomija. Nasprotniki irske avtonomije bi vsekako radi napravili kako vestajo v Ulstru, ko bi se hotela za Irsko uvesti deželna samouprava. O Veliki noči so že nameravali priti konservativni vodje v Belfast, kjer bi na velikem shodu govorili proti irski samoupravi. Ker je pa bil lord Salisbury nekoliko obolel, so ta shod odložili in bode o Binkoštih. — Tedaj pojdejo v Belfast lord Salisbury, Balfour in še nekateri drugi konservativni vodje. Shodi bodo pa tudi še v drugih ulsterskih mestih. Konservativci hočejo do skrajnosti razburiti protestantsko prebivalstvo, ker s tem mislijo doseči, da se pri novi volitvi narod izreče proti irski avtonomiji. V gospodski zbornici baje nameravajo irsko predlogo zavreči in tako prisiliti vlado, da razpusti parlament. Nadejamo se pa, da se konservativcem nameni ne posrečijo in se pri novih volitvah ne izreče prebivalstvo proti irski predlogi. Ko bi se pa, bi Gladstone sicer odstopil in prišli konservativci na krmilo, ali irskega vprašanja ne spravijo več z dnevnega reda. Prej ali slej se bode moralo rešiti v smislu irske avtonomije.

Cerkveni letopis.

Papeževa slavnost rokodelskih pomočnikov v Ljubljani.

Včeraj zvečer na praznik sv. Jožefa je katoliško društvo ljublj. rokodelskih pomočnikov v svojem domu priredilo slovesno večernico v proslavo škofovskega jubileja sv. Očeta Leona XIII. Pred dvorano, katera je bila okrašena z zelenjem in soho sv. Očeta, je p. n. konzist. svetnik Ivan Gnjezdca, z lastno mu ljubeznjivosti sprejemal mnogoštevilne odlične goste, med katerimi smo videli ml. gosp. stolnega prošta dr. Leon. Klofutarja, prelata dr. J. Kulavica, stolnega kanonika gg. A. Zamejca, L. Jerana, dežel. odborike dr. Papeža, poslanca in vodjo Povšeta, primarija dr. Grego-

riča, gg. Mathiana st. in ml. i. t. d. — Kmalu po 6. uri se je začel razpored. Pevski zbor je pod spretnim vodstvom g. A. Sachsa v občno zadovoljnost rešil svojo nalogo. Zlasti P. Angelik Hribarjev: „Slovenec in katoličan“ se je pet prav točno ter je zbranemu občinstvu posebno ugajal. — Zadnja točka je bil igrokaz v treh dejanjih: Nameravani strajk, spisal F. S. Finžgar. Lahko rečemo, da si za oder katoliških društev rokodelskih pomočnikov sedaj ne moremo misliti primernejše igre kakor je ta, in prepričani smo, da se bode še večkrat igrala. Prav dobro je g. pisatelj načrtal židovskega agenta Samuela Congela, kateri je je prišel v neki trg na Gorenjskem, da tudi slovenske delavce seznanj s socialističnimi nazori in da jih pripravi na štrajk. Že je imel večino delavcev za seboj in vse je navdušeno med njimi za novo socialistično državo. Toda Igo Belan, star bolehen delavec, katerega je Samuel Congel na Dunaju ogoljufal za vse prihranjene novce in ga po nedolžnem v ječo spravil, ga delavcem pokaže v pravi podobi kot navadnega goljufa in spravi v luknjo. — Gosp. Iv. Babek in g. M. Kosmač sta izvrstno pogodila glavni vlogi. Prvi, Samuel Congel, je bil res pravcati židovski agent, zgovoren in pretkan, da se kar nič ni bilo čuditi, da je tako hitro premotil dobrosrčne slovenske delavce, katerim je zlasti znal tudi govoriti s kozarcem v roki. Drugi, Igo Belan, je z globoko premišljenostjo in mirnostjo prav dobro izvajal svojo vlogo. Njima in vsem drugim izrekamo hvaležne priznanje. — Ločili smo se iz prijaznega rokodelskega doma z nado, da nam g. predsednik s svojimi vrliimi društveniki prav kmalu zopet priredi enak vesel večer. Društvu pa, ki v pravem verskem duhu vzgaja svoje člane, želimo mnogobrojnih prijateljev, da bi kmalu moglo imeti svoj ljubi dom — brez dolgo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. aprila.

(Prezentacija.) Za župnijo Suhor je predlagan č. g. Peter Ogrin, župnik pri Sv. Duhu pri Krškem.

(Iz Sele) se nam piše: Nekaj prav sramotilnega za našo dolino se je zopet sinoči, nedeljo zvečer, zgodilo. Mladeniči so se zopet stekli in jednega do smrti pobili. Okoli pol enajste ure me pridejo klicati, da neki človek na cesti pred Adamom leži. Bil je dimnikar iz Železnikov Franc Hobjan. Spoznal sem precej, da ni nobene pomoči, podelil mu še sv. poslednje olje, in zjutraj je umrl. Teško poleno mu je črepijo ubilo. Ko je neki možak (župan) prihitel pretepalce miriti, se je vsula toča kamenja nanj, da je moral bežati.

(Radovljiška obrtno-nadaljevalna šola) konča svoje letošnje šolsko leto, kakor se nam poroča iz Radovljice, z razstavo šolskih učil in šolarskih izdelkov v prostorih ljudske šole. Razstava se otvori v nedeljo, dne 30. aprila t. l., ob 8. uri zjutraj. Vsakdo si zamore razstavo ogledati v nedeljo od 8.—12. ure dopoldne in od 1.—5. ure popoldne, in ravno iste ure tudi v ponedeljek, dne 1. maja. Vse prijatelje šole uajuljudneje vabi k obilni udeležbi šolski odbor.

(Nove orglje na Mirni.) V praznik sv. Jožefa spolnile so se Mirničanom že dolgo pričakovane želje. Ta dan nam je blagoslovil g. Janez Nagode, dekanijski upravnik v Trebnjem, nove orglje, katere sta brata Zupana v Kamnigoric v popolno zadovoljnost izvršila. Orglje imajo lep, prijeten glas in tudi v ceni niso pretirane. Prelepo zahvalo izrekamo blagim dobrotnikom domačim in tujim; med vnanjimi gospej Josipini Hočvarjevi, gosp. glavarju Kolenču in g. Fr. Pavcu, voj. oskrbniku. Žalibog, da nam je organist g. Martin Grčar na očeh obolel. Bog mu dodeli zopetno zdravje.

(V zadnji osnovni seji okrajne bolniške blagajne v Ljubljani) dne 24. t. m. so bili voljeni naslednji gospodje: v upravni odbor: Klein Anton, načelnikom, Breskvar Luka, podnačelnikom. V nadzorovatelni odsek: Škof Franc načelnikom, Klun Ludovik podnačelnikom. V razsodišče: Zagorjan Anton načelnikom.

(Ogenj v Ihanu.) Iz Ihana se nam piše dne 22. aprila. Tudi v tukajšnji fari je bil zelo ljudi preplašil plat zvona pretečen petek popoldne. Pogorela je ena hiša v vasi „Goričica“, in sicer tako naglo, da ni bilo mogoče ničesar rešiti. Kar je pa pri tem pogorišču največjega obžalovanja vredno, je to, da sta zgorela tudi dva otroka, eden star 4,

drugi pa 3 leta, ena krava in trije prašički. Vzrok ognja sta bila otroka, katera sta žrtva ognja. Splazila sta se po lestvi v gornji del hiše, in kar na enkrat je bilo vse v plamenu. Pogorelec ni drugega imel kakor samo hišo, katere pa še zavarovane ni imel. — Iz te nesreče se pa zopet posneme že čestokrat ponovljeni opomin vsem starišem: Pazite na svoje otroke, ne pustite jih nikoli brez nadzorstva, ter skrivajte in zapirajte jim užigalne klinčke.

(Požar v Stobu.) Iz Goričice se nam poroča: Sicer je našo veliko nesrečo z uljudno prošnjo do usmiljenih src že objavil naš gospod nadžupnik; a jaz bi rad še nekoliko dostavil. Ves srečen vrnil sem se iz rimskega potovanja na večer dne 20. t. m. Kako bi tudi ne bil vesel, ker sem bil tako srečen, da so me sv. Oče nagovorili s prijazno besedo, nadalje maševal sem v Loreti v Marijini hišici in v Padovi na grobu sv. Antona. Vrnivši se v Ljubljano, še-le izvem, da je vas Stob, ležeča ravno pod Goričico, pogorela med mojim potovanjem. To je moje veliko veselje spremenilo v globoko žalost; ker mislil sem si: Jaz tako srečen in vesel, moji ljudje pa doma zdihujejo. Dospelši na domžalski kolodvor, podam se precej na pogorišče in prepričam se, da je res trinajst hiš z vsemi gospodarskimi poslopji — zginilo. Od lesenih hiš je pač dosti neprijetnega duha, a nobenega sluha; pri drugih štrli le umazano in razkopano židovje kvišku. Vse je uničeno! A nekaj mi je pa vendar-le vtolažilo srce. V več takih, v kvišku strlečih židovjih, za silo pokritih z deskami, molila je žalostna družina zaupljivo svojo večerno molitev, sv. rožni venec. Od večnih vrat ni bilo drugega, kakor železje natakajeno na tečajih, okna vsa strta in osmojena, hišni strop v več krajih pregorel in vdrt, okoli ožgane mize pa kleči družina s povzdignjenimi rokami v svoji nepopisni žalosti, hvali svojega Boga in ga moli. — Začelo je goreti dne 16. t. m. proti večeru nekako v sredi vasi. Sploh se misli, da se je ogenj zanetil po otrocih. Bilo je ravno veliko ljudij zbranih pri možu, kateremu so se konji splašili in ga močno poškodovali, a v tistem trenutku se zasliši žalostni glas: Gori, gori! Vsi ljudje planejo hitro iz te hiše in puste moža samega in on si pomaga sam, kar si more, da se izplazi iz hiše. Komaj je na prostem, že je bila tudi njegova hiša kmalu vsa v ognju, ki se je zaradi silnega vetra hitro širil. Na drugem koncu vasi umirala je ravno neka gospodinja, ljudje so jej svetili in pri njej molili. Ogenj nekaj hiš preskoči in vname se sosedova hiša. Zdaj ni kazalo drugega, kakor zgrabiti posteljo, na kateri je ležala umirajoča žena in nesli so jo v vežo pred vrata, da bi jo lažje rešili. A hvala Bogu! Hiša se ni vnela, in tako je žena vendar v svoji hiši umrla. Na pomoč je prihitelo silno veliko ljudstva in brizgalnice od vseh krajev, še celo iz Kamnika. Vode je sicer zelo pomanjkovalo, a vendar so veliko rešili. Bog vsem stoterno poplačaj! Srčno zahvalo izrekamo tudi g. Jul. Staretu iz Mengeša, ki je pogorelecem precej drugi dan pritekel na pomoč s krmom in obleko. Vsi pogorelci so bili sicer zavarovani, a najmanj so zopet zadovoljni oni, ki so bili zavarovani pri „Slaviji“. Naj bi vendar g. Hribar imel vsaj malo več usmiljenja do pogorelecev, vsaj toliko, kakor ga imajo drugi zastopniki. V dobrem poldrugem letu je v Stobu že v tretjič gorelo. Pri drugem požaru sem v „Slovencu“ samo od strani malo poprosil svoje rojake, a odmev je bil kaj neznamen. Pa, vsaj ni čuda, ker kar naprej prosimo in trkamo. Danes se pa tudi jaz gosp. nadžupniku pridružim in stopim naravnost pred usmiljena srca svojih rojakov in lepo prosim milodarov za svoje nesrečne pogorelce, da jim ne vpeša zaupanje v Boga v teh pogostnih nesrečah. Milodare sprejema gospod nadžupnik Ivan Zorec, če je treba tudi podpisani Jakob Strupi, beneficijast.

(Potovanje v Chicago.) Nižjeavstrijsko obrtno društvo na Dunaju (I. Eschenbachgasse, 11) javlja tukajšnji trgovinski in obrtniški zborovci, da je več društvenih udov izrazilo željo, da bi se priredilo skupno potovanje v Chicago. Društvo bo v slučaju, če se oglasi zadostno število udeležencev po posredovanju c. in kr. zastopov v Združenih državah in razstavne komisije v Chicagi izposlovalo udeležencem tega potovanja vse dosegljive predprave. Posebno bi se društvo prizadejalo, da bi udeležencem po možnosti preskrbelo strokovne vodnike, tako, da bi udeleženci ne imeli samo te ugodnosti, da bi bili ves čas svojega bivanja na daljnem zahodu v družbi svojih sorojakov, temveč bi uživali tudi druge predprave, katere bi posameznim potnikom ne bi

bile lahko pristopne. — Vspored za potovanje je v glavnih potezah določen naslednje: Dne 1. junija svečer odhod z Dunaja, prihod v London dne 3. junija, odtod odhod še istega dne in prihod v Novi York dne 10. junija. Ogledata se Philadelphia in Washington. Bivanje v Chicagi določeno je za dni od 13. do 19. junija. Dne 20. junija je odhod k niagarskim slapom in od tod izleti preko Ontarijskega jezera k tisočerim otokom in k brzim tokom reke St. Lorenzo; odtod odhod v Albany, v glavno mesto novojorške države in prihod v Novi York po reki Hudson dne 24. junija, kjer se potem ostane do 30. junija. Dne 1. julija se družba povrne domov. Cena za potovanje je določena za osebo na 846 gld. av. v. in nimajo potniki nobenih postranskih stroškov, razven za pijačo in če si kdo kaj nakupi. Kdor bi ne meral iti k niagarskim slapom, ta ostane lahko ali dlje časa v Chicagi, ali pa odpotuje prej v Novi York. — Ker bi nižjeavstrijsko obrtno društvo imena udeležencev rado izvedelo že do konca aprila, blagovolijo naj oni, ki se žele udeležiti potovanja, to naznaniti trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani do 29. aprila t. l.

Društva.

(Sola „Glasbene Matice“.) Vedno rastoče število gojencev Matičine glasbene šole je dalo podpisnemu odboru povod, kupiti za društvo lastno hišo, kjer bo de moči, trajno nastaniti šolo. Kupnina za to hišo znaša 15.500 gld., katero je treba poravnati do 1. maja t. l. Ker pa društvo nima dovolj denarja, usoja si podpisani odbor, obrniti se do rodoljubov z uljudno prošnjo, da bi izvolili, v ta namen podariti „Glasbeni Matici“ primeren prispevek. Imena darovalcev se bodo objavila po časopisih. Odbor.

(Gasilno društvo na Ovenu.) Vabilo k slavnosti blagoslovljenja zastave gasilnega društva na Ovenu v četrtke, dne 4. maja t. l., pri kapeli sv. Florijana v Ljutomeru. — Vspored: 1. Zbirališče gasilcev pri parnem mlinu gosp. Ivana Kukovec. 2. Odhod ob polu 9. uri v Ljutomer. 3. Ob 9. uri sv. maša in blagoslovljenje zastave. 4. Odhod v restavracijo „Pri parnem mlinu“. — K obilni udeležbi vabi ODBOR.

Telegrami.

Dunaj, 24. aprila. Danes dopoldne je grof Kalnoky sprejel polkovnika Zdravkovića, ki je prišel naznanit, da je kralj Aleksander zasel prestol.

Dunaj, 24. aprila. Ruski minister vnanjih stvari je prišel semkaj. Obiskala sta ga v hotelu cesar in grof Kalnoky. Jutri odpotuje Giers dalje v Peterburg.

Dunaj, 24. aprila. Bolgarski ministri Stambolov, Grekov in Petkov prišli so iz Italije.

Gradeo, 25. aprila. Danes ni bilo nobenih demonstracij. Stavbeni podjetniki neso dovolili zahtevanega tridesetodstotnega povišanja mezde. Pripravljani so, privoliti le petodstotno povišanje, pa še to le s pogojem, da se bode odslej delalo najst, ne pa deset ur, kakor doslej.

Gradeo, 25. aprila. V deželnem zboru je odgovoril namestnik na Starkejevo interpelacijo zaradi pospeševanja slovenskih teženj na Dolenjem Štajerskem s strani vlade, da ta interpelacija sloni na napačnem domnevanju. Vlada si vedno, kakor najbolje vé in zná, prizadeva, da postopa objektivno in

strogo po zakonih, torej tudi ni povoda za korake, katere govornik omenja v interpelaciji svoji.

Budimpešta, 24. aprila. Ministerski predsednik je naznanil zbornici poslancev, da v kratkem predloži nekatere cerkvenopolitične predloge. V svojem govoru je Werkerle naglašal veliki napredek Ogerske in njeno državno samostojnost.

Rim, 24. aprila. Papež je podaril nemški cesarici prekrasno mozaično umetno delo, predstavljajočo baziliko na Sv. Petra trgu. Cesar je podaril papežu barvano fotografijo, predstavljajočo cesarsko rodbino.

Tujci.

23. aprila

Pri **Maliču**: Grünfeld; Zak; Grünhut, Schweinburger, Kuschbauer, trgovci; Goldstein, potovalec, z Dunaja. — Rosenthal, trgovec, iz Grada. — Marinovich, trgovec, iz Trsta. — Sonnenfeld, trgovec, iz Prage. — Schuldes, trgovec, iz Brna. — dr. Blaschke, štabni nadzdravnik, iz Beljaka. — Šimac, zasebnik, iz Tržiča. — Hönigman iz Nove Vasi. — Milgevič, pék, iz Zagreba.

Pri **stani**: pl. Zhuber, komisarijati pristav; dr. Stoessler, odvetnik; König, Bontadi, trgovca, z Dunaja. — Löffler, Karress, trgovci, iz Brna. — Ebeling, trgovec, iz Crefelda. — dr. Jeglič, kanonik, iz Sarajeva. — Lesjak, kapelan, z Dobrove. — Mikloščič, posestnik, iz Maribora. — Brückner, poročnik, iz Ljubljane. — Wallner z Reke. — Sartorelli iz Zagreba.

Pri **Južnem kolodvoru**: Wibbman, potovalec, iz Raba. — Freund, potovalec, iz Prage. — Ingerl, brzojavni opravilj, iz Lesc. — Tinacher iz Luč.

Pri **avstrijskem caru**: Cernensel, duhovnik, iz Tržiča. Pri **bavarskem dvoru**: Hafner, not. kandidat, iz Škofje Loke. — Tolazzi, sidarski polir, iz Bleda. — Fusso, sidarski polir, iz Trsta. — Vivoda trgovec, s soprogo, iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		740.5	4.8	brezv.	jasno	
24. 2. u. pop.		738.0	14.2	sl. szap.		0.00
9. u. sveč.		736.7	9.8			
Srednja temperatura 9.6°, za 0.5° pod normalom						

Stanje avstro-ogerske banke

dne 23. aprila 1893.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovec v prometu	
gld.	467,278.000 (+ 2,093.000)
Kovinski zaklad	294,033.000 (— 47.000)
Listnica	168,935.000 (+ 773.000)
Lombard	20,752.000 (+ 224.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 30,811.000 (— 1,619.000)

Proglášenje mrtvim.

Na prošnjo Marije Rom, bivše vdove Gogola, proglašá se Vincenc C a r n e iz Ljubljane mrtvim s 1. dnem marca 1893. l.

Vsled konkurenčne obravnave 7. marca 1893 razpisuje se za **napravo oziroma popravo farovških gospodarskih poslopij v Šentpetru pri Novem mestu zmanjševalna dražba**

dne 3. maja t. l. dopoldne ob 9. uri v Šentpetru.

Skupno delo je cenjeno na 8093 gld. — Podjetnik mora 5% jamčevine zgoraj imenovane cene bodisi v gotovini, hranilničnih knjigah ali drugih avstrijskih vrednostnih papirjih vložiti.

Stavbinski splošni in posebni pogoji, načrti itd. so na razgled v župnijski pisarni v Šentpetru.

Jos. Borštnar,

stavbenega odbora načelnik.

222 (3—3)

Razglas.

Vsled konkurenčne obravnave 7. marca 1893 razpisuje se za **napravo oziroma popravo farovških gospodarskih poslopij v Šentpetru pri Novem mestu zmanjševalna dražba**

dne 3. maja t. l. dopoldne ob 9. uri v Šentpetru.

Skupno delo je cenjeno na 8093 gld. — Podjetnik mora 5% jamčevine zgoraj imenovane cene bodisi v gotovini, hranilničnih knjigah ali drugih avstrijskih vrednostnih papirjih vložiti.

Stavbinski splošni in posebni pogoji, načrti itd. so na razgled v župnijski pisarni v Šentpetru.

Jos. Borštnar,

stavbenega odbora načelnik.

222 (3—3)

Dunajska borza.

Dne 25. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 95
Zlata renta 4%, davka prosta	117 . 20
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 . 85
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	983 . —
Kreditne akcije, 160 gld.	344 . 25
London, 10 funtov strl.	122 . 25
Napoleon (20 fr.)	9 . 73
Cesarski cekini	5 . 77
Nemških mark 100	59 . 87 1/2

Dne 24. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 40
4% državne srečke l. 1864., 250 gld.	148 . —
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	163 . 50
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . 75
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 . 80
Zastavna pisma	100 . —
Kreditne srečke, 100 gld.	200 . —
St. Genois srečke, 40 gld.	67 . —

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	19 . 70
Rudolfove srečke, 10 gld.	70 . —
Salmove srečke, 40 gld.	69 . 25
Windischgraezova srečke, 20 gld.	— . —
Ljubljanske srečke	22 . 50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 . 75
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2967	50 . —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— . —
Papirnih rubeljev 100	127 . —

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobika. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice